

annat sätt har att påräkna någon inkomst annat än de frivilliga sammanskott, som den i torftiga omständigheter stadda befolkningen tillskjuter, vågar jag vördsamt anhålla:

att Riksdagen måtte anslå 40 kubikfot kronotonde spanmål, hvilken efter länets markegångspris, såsom vin- och byggnads-säd årligen utginge till Gideå och Trehörningsjö kyrkor, med sådan fördelning dem emellan, det Trehörningsjö kyrka erhöle 24 och Gideå kyrka 16 kubikfot, med bibehållande af det äldre anslaget 12 kubikfot 6 kannor.

Om remiss till Höglofiga Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

P. O. Hörnfeldt
från Wester-Norrland.

N:o 118.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Om ändring i 10 Kap. Giftermåls-balken angående giftorätt.

Ibland de lagstadganden, som mest missförstås och följaktligen mer än andra gifva anledning till rättegångar, intaga bestämmelserna rörande makars giftorätt och enskilda lott i boet ett viktigt rum.

Dessa stadganden, som leda sitt ursprung från den tid, då man ansåg släkten såsom sådan och icke den enskilde medlemmen vara egare till det gods, som inom familjen förefanns, och som under då varande förhållanden egde berättigande, måste dock i deras närvarande skick och i nuvarande tid anses kvarstå endast såsom lemningar af fordomtima lagstiftning. Detta förhållande är numera så mycket ögonskenligare, som skilnaden i testaments- och gåfvorätt öfver ärfd fastighet och den öfver förvärfd upphört. Att under sådana omständigheter bibehålla den olikhet i äkta makars rätt till hvarannans egendom, som nu eger rum, ej mindre i afseende på ärfd och förvärfd, utan äfven med afseende på huruvida egendomen är före eller under äktenskapet förvärfd, samt huruvida den har egen-

egenskapen af lös eller fast, synes mig vara hvarken konsekvent eller nyttigt. Deremot är denna lagstiftning verkligen skadlig, enär den ofta ger upphof till invecklade rättegångar emellan parter, som af skyldskapens band borde och säkerligen eljest kunde sammanhållas i lycklig enighet, då deremot nu vår lag, i afsigt att inom familjerna bevara dithörande egendom, förbiser, att just under och genom bemödandet härom den föranleder split och tvister inom familjen, hvarigenom familjens bästa egendom, dess endrägt och inbördes kärlek, skamlöst sköflas.

Mig synes att, då makarne äro att betrakta såsom en personlighet, också fullkomlig gemensamhet i egorätts-förhållande bör ega rum; och får jag med anledning häraf föreslå att, med upphäfvande af öfriga stadganden i 10 Kap. Giftermåls-balken 1 § af samma Kap. hädanefter måtte få följande förändrade ordalydelse:

“När man och hustru äro sammanvigda, då eger hvardera giftorätt till hälften i så väl den lösa som fasta egendomen i boet.“

Om remiss till Höglofliga Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

P. O. Hörnfeldt
från Wester-Norrlands län.

N:o 119.

Af **Herr Hellerström:** *Derom att Riksdagen för sin del måtte besluta, att varor, som afsändas med inrikes orter emellan trafikerande ångbåtar måtte befrias från skyldigheten att vara åtföljda af förpassning, samt att, i fråga om sprit och brännvin, den s. k. förseglingen måtte afskaffas.*

Enligt Kongl. Förordningen af den 7 December 1860 2 Kap. 63 § äro, med undantag af kaffe, socker, tobak, vin, brännvin och sprit, såvida dessa ar-
Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.